

تولید - یک تکذره در برهمکنش - جمعی ی هسته‌ها با یک فتن

در برخورد - یک فتن - پرانرژی با ماده، عمدّتن تعداد - زیاد ی ذره با برهمکنش - الکترومغناطیسی تولید میشود (آبشار - الکترومغناطیسی). اما گاهی هم یک مرزن - خنثا (مثل - μ^0) تولید میشود که به آبشاری از ذره‌ها ی با برهمکنش - قوی (آبشار - هادرنی) وا میپاشد. قبلن تصور میشد احتمال - تولید - آبشار - الکترومغناطیسی خیلی بیشتر است. اما نتیجه ی یک محاسبه نشان میدهد اگر انرژی ی فتن از eV^{20} بیشتر شود، احتمال - تولید - μ^0 (و در نتیجه آبشار - هادرنی) بیش از احتمال - تولید - آبشار - الکترومغناطیسی میشود. همچنین معلوم شده با افزایش - انرژی تولید - μ^0 از طریق - برهمکنش - جمعی ی میشود. هسته‌ها با فتون هم زیاد میشود. علت این است که هر چه انرژی ی فتن بیشتر شود، اختلاف - انرژی ی μ^0 حاصل با انرژی ی فتن کمتر میشود. در واقع در انرژیها ی زیاد، μ^0 با انرژی سکون - MeV^{780} عملن مثل - یک ذره ی بی جرم رفتار میکند. هر چه انرژی ی منتقل شده به ماده کمتر باشد، طول - همدوسی بیشتر میشود، که در نتیجه تعداد - بیشتر ی هسته در برخورد شرکت میکند. اگر انرژی ی فتن $eV^{10^{14}} \times 3$ باشد، طول - همدوسی 0.2 نانومتر میشود، که از مرتبه ی فاصله ی نوعی ی هسته‌ها از هم در جامدات و مایعات است. اما در انرژیها ی بیش از $eV^{10^{23}}$ ، طول - همدوسی از مرتبه ی متر است. اینجا است که تعداد - هسته‌ها یی که همزمان در واکنش شرکت میکنند آنقدر زیاد میشود که آهنگ - تولید - μ^0 از طریق - برهمکنش - جمعی ی هسته‌ها بیش از آهنگ - تولید - μ^0 از طریق - برهمکنش - تکه‌هسته‌ها میشود [1].

[1] Physical Review Letters **103** 062504